

Svar:

Bemyndigelsesreglen i stk. 2, 1. punktum, angår fastsættelse af regler om optagelse af mandtal m. m., altså rent teknisk betegnede forhold, og det er et spørgsmål, om sådanne regler har deres naturlige plads i selve lovtæksten.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 2, sidste punktum, svarer, som det fremgår af svaret på spørgsmål 22, i det væsentlige til en gældende regel i lov om særlig indkomstskat.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 3 angår spørgsmålet om, hvilke myndigheder der skal varetage de forskellige beregnings- og opkrævningsopgaver under kildeskatten. Hvis det findes ønskeligt, kan reglerne herom, der må anses for væsentligst at være af teknisk karakter, optages i lovtæksten senere, jfr. svaret på spørgsmål 23. Hvad angår de mere udadvendte opgaver med selve fastsættelsen af forskudsskattegrundlaget, er det i bestemmelsens stk. 1 foreslået lovfæstet, hvilken myndighed der skal varetage disse opgaver.

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).

Spørgsmål 25:

Hvordan stiller ministeren sig til at lade 3-årsreglen i den gældende lovs § 12 forblive i kraft?

Svar:

Den omhandlede regel blev indsat i loven under udvalgsbehandlingen (betænkning af 28. marts 1958). Begrundelsen var, at den særlige indkomstskat ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og at det derfor kunne være fordelagtigt for skatteyderen at få den særlige indkomst beskattet som almindelig indkomst fordelt over nogle år. Fradragsretten for den forøgede indkomstskat kunne på de lavere indtægtstrin i visse tilfælde medføre en lavere samlet beskatning end efter reglerne om særlig indkomstskat. Efter at fradragsretten for betalte skatter er ophævet, vil der næppe være større trang til at få en særlig indkomst beskattet som almindelig indkomst. En sådan valgmulighed vil desuden passe

dårligt ind i kildeskattesystemet. Der synes herefter ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at opretholde reglen i § 12. Man kunne i stedet overveje en regel om, at underskud i den almindelige indkomst kan modregnes i særlig indkomst.

Spørgsmål 26:

Hvilke særlige administrative vanskeligheder kan medføre, at den i spørgsmål 25 omhandlede valgmulighed vil passe dårligt ind i kildeskattesystemet?

Svar:

Såfremt man opretholdt adgangen til at vælge den særlige indkomst beskattet som almindelig indkomst over 3 år, måtte begæring herom formentlig ligesom efter den gældende regel fremsættes senest samtidig med indgivelsen af selvangivelsen for det indkomstår, hvori den særlige indkomst er erhvervet.

Hvor en skattepligtig således ved selvangivelsen begærer en særlig indkomst fordelt over 3 år, skal den første tredjedel tillægges den skattepligtige almindelige indkomst for det forløbne år. Der har i almindelighed ikke været mulighed for at tage hensyn hertil ved fastsættelsen af forskudsgrundlaget, og tillægget af den særlige indkomst vil derfor som regel betyde, at skatten heraf må betales som restskat. Hvis den skattepligtige efter erhvervelsen af den særlige indkomst uden at afvente indkomstårets udløb begærer, at der ved den foreløbige beskatning tages hensyn til, at han ønsker den særlige indkomst fordelt over 3 år, må der på grundlag heraf ske fornøden ændring af forskudsgrundlaget. I så fald opstår der spørgsmål om, hvorvidt den skattepligtige skal være bundet af denne begæring, eller om han senere — ved erhvervelse af anden særlig indkomst senere på året eller ved indgivelsen af selvangivelse efter årets udløb — kan omgøre sin beslutning, således at han i stedet betaler særlig indkomstskat.

Den næste tredjedel af den særlige indkomst skal tillægges den almindelige indkomst for det år, i hvilket selvangivelsen indgives. Der kan således i almindelighed heller ikke for dette år være taget hensyn til forholdet ved fastsættelsen af forskudsgrundlaget. Skal det søges undgået, at der opstår